

28 GRUDNIA 1847 r.

WTOREK

Nr 362.

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyłączając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Życzący mieć odnoszoną do domu, dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5).

Część Urzędowa.

Przez rozkaz dzienny Cesarski do wydziału cywilnego na dniu 26 listopada (8 grudnia) r. b. wydany, sekretarz gubernjalny *Komarnicki* p. o. starszego pomocnika naczelnika wydziału w kancelarii Namiestnika królestwa, pod dniem 31 października (12 listopada) r. 1846, mianowany został sekretarzem kolejalnym. — Przez tenże rozkaz Cesarski, uwolnieni zostali od służby na własną prośbę: radzca kolejalny *Wincenty Pohoski* naczelnik urzędu pocztowego gubernjalnego w Kielcach w poprzednim stopniu pułkownika, i z mundurem udzielonym mu przy uwolnieniu go od służby wojskowej w r. 1841; asesor kolejalny *Wiktor Kozłowski*, naczelnik kancelarii rządu gubernjalnego Płockiego, z mundurem VIII klasy; radzca honorowy *Jan Olszewski* burmistrz miasta Płońska, w stopniu asesora kolejalnego, i z mundurem dotąd sprawowanego urzędu. — Byłemu naczelnikowi powiatu Sejneńskiego *Stanisławowi Polkowskiemu*, udzielony został tytułem nagrody stopień radzcy kolejalnego. — Przez tenże rozkaz dzienny Cesarski rzeczywisty radzca stanu *Ignacy Paschalski*, członek departamentów Warszawskich senatu rządzącego, otrzymał urlop za granicę na dni 24.

Dalszy ciąg Ukazu Najwyższego o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich. — 61) P. Kacprowi *Dembińskiemu*, b. kontrolerowi celno-skarbowemu w Czernikowie, rs. 225. — 62) P. Tomaszowi *Krzczkowskiemu*, b. kanceliście rządu gubernjalnego Warszawskiego, rs. 54. — 63) P. *Zuzannie* z *Andrychewiczów*, pierwszego ślubu *Soleckiej*, powtórnego Ka-

czorowskiej, wdowie po *Franciszku Kaczorowskim*, b. kontrolerze magazynu solnego w Warszawie obecnie zamężnej *Kompaniejców*, oraz pozostałemu po *Kaczorowskim* synowi *Władysławowi*, rs. 165. — 64) P. *Rochowi Sygietyńskiemu*, naczelnikowi straży celno-granicznej okręgu 2-go, rs. 900. — 65) *Piotrowi Jefimów*, strażnikowi celno-granicznemu okręgu 1-go rs. 106 k. 87 1/2. — 66) *Stanisławowi Józefowi Walentemu Łaszewskiemu*, b. strażnikowi celno-granicznemu okr. 8-go rs. 31. — 67) P. *Mateuszowi Stefanowi Chlebińskiemu*, sekretarzowi wydziału skarbowego w rządzie gubernjalnym *Augustowskim*, rs. 337 k. 50. — 68) P. *Napoleonie Józefie Hieronimie Wandzie* z *Dolańskich Jeziorańskiej*, wdowie po *Janie Józefie Macieju Jeziorańskim*, naczelniku sekcji celnej w wydziale dochodów niestałych kom. rząd. przych. i skarbu, oraz ich dzieciom: *Karolowi Janowi Adamowi Napoleoni*, *Janowi Józefowi Bartłomiejowi*, *Urszuli Marjannie Emilji Wandzie*, *Wandzie Emilji Helenie Marjannie* i *Marji Anieli Napoleonie*, rs. 1,200. — 69) *Józefowi Walen. Piślewskiemu*, straż. cel. gran. okr. 4 rs. 180. — 70) *Ewie* z *Jurkowskich Podgórskiej*, wdowie po *Antonim Podgórskim*, strażnikowi celno-granicznemu okręgu, oraz ich dzieciom: *Karolowi*, *Sewerynowi Andrzejowi*, *Józefowi Bartłomiejowi*, *Michalinie Placydzie* i *Wincentemu*, rs. 108. — 71) P. *Amalji Fryderyce* z *Węgrów Rydzewskiej*, wdowie po *Wincentym Rydzewskim*, rewizorze celno-rogałkowym przy komorze w *Filipowie*, oraz ich córce *Emilji-Marji*, rs. 25. — 72) P. *Ludwikowi Habich*, naczelnikowi pomiarów w komisji rządowej przychodów i skarbu, rs. 945. (D. n.)

Wiadomości miejscowe.

JO. Książę Teodor Paskiewicz, syn JO. Księcia Namiestnika królestwa Polskiego, onegdaj wyjechał do Petersburga.

W dniu wczorajszym przybyło do Warszawy koleja żelazna osób 288, wyjechało 211.

W przyszły piątek dnia 31 b. m. resursa kupiecka obchodzi balem ostatni dzień kończącego się roku. Bilety wydawane będą w domu resursowym w nadchodzący czwartek i piątek od godziny 10ej rano do 6ej po południu.

Magistrat miasta Warszawy następującym osobom wydał konsensa a mianowicie: pani Adeli Bauspach pod nr. 2658 zamieszkałej, na robienie kwiatów sztucznych;—p. Karolowi Frytze pod nr. 1771, na prowadzenie fabryki fortepianów;—p. Janowi Sejdler pod nr. 493, na reparację i strojenie fortepianów;—p. Alfonsowi Pietrzykowskiemu pod nr. 471c, na prowadzenie profesji introligatorskiej;—p. Franciszkowi Angernstejn pod nr. 663, prof. stolarskiej;—p. Franciszkowi Kępińskiemu pod nr. 266, prof. rękawiczniczej;—star. Berkowi Grimberg pod nr. 1209/10, i staroz. Aronowi Gelbtrunk pod nr. 797, prof. krawieckiej;—p. Mateuszowi Walkiewicz pod nr. 1576, prof. studniarskiej;—staroz. Izraelowi Glücksohn pod nr. 951/2, prof. piekarskiej;—staroz. Samuelowi Bein pod nr. 1779, prof. farbiarskiej;—p. Szymonowi Wilczopol pod nr. 211, prof. szewskiej;—p. Fréderykowi Zyska pod nr. 2234;—p. Marjannie Fofosińskiej pod nr. 36;—p. Marjannie Stepińskiej pod nr. 172;—p. Józefie Wojtaszowski pod nr. 726;—i p. Tekli Wojcikowskiej pod nr. 2469, na trudnienie się wyrabianiem w m. Warszawie waty.

Dnia onegdajszego o godzinie 1ej po południu, zakończył życie, spowiednik domu Najprzewieleńszego arcy-biskupa Warszawskiego i Nowogrogeorgiewskiego, s. p. ks. Jeromonach Józef Kondratowicz, w wieku lat 63.

Marcjanna z Scholtzów *Majewska*, obywatelka m. Warszawy, w dniu 27 b. m. i r. przeniósł się do wieczności. Pozostały mąż wraz z dwojgiem dzieci, zaprasza przyjaciół i znajomych na eksportację zwłok w dniu jutrzejszym z domu własnego przy ulicy Bierańskiej pod nr. 609 o godzinie 3ej z południa na cmentarz Powązkowski odbyć się mając.

Jan Żurkowski, były tancerz teatru królewskiego wielkiej opery włoskiej w Londynie, i teatru wielkiego Warszawskiego, ma zaszczyt zawiadomić osoby interesowane, iż udziela lekcje tańców, tak w swém mieszka-

niu jakoteż po pensjach i domach prywatnych. Mieszka przy ulicy Miodowej pod nr. 493, w pałacu dawniej Pałacu nadole, tam gdzie było biuro kontroli służących.

R. *Puchalski*, tancerz teatru wielkiego, udziela lekcje tańców w własnym mieszkaniu, umyślnie na ten cel urządzonem pod nr. 277 przy ulicy Freta, czwarty dom po lewej stronie od rogu ulicy Długiej; zarazem osoby życzące pobierać lekcje po domach prywatnych i pensjach, raczą się zgłosić pod powyższy numer.

Wczoraj w Teatrze-Rozmaitości przywołani: po *Chłopcu okrętowym* pp. Królikowski 3-kroć, Jasiński i Karasiński; po *Panu Stefanie z Pokucia* p. Rychter 3-kroć; po *Antonim i Antosi* pan Panczykowski. — W przyszłą niedzielę pierwsza *Maskarada*. — Dyrekcja rządowa teatrów zawiadamia niniejszém, że gdy włożoną została odpowiedzialność na przyjmujących podczas maskarad fanty od publiczności, a mianowicie: szpady, laski, płaszcze, salopy, i t. p., przeto opłata od tychże ustanawia się na kop. sr. 5 czyli gr. 10 od każdej sztuki, nie tamując wszakże możliwości udzielenia wyższej kwoty według upodobania. Opłata powyższa uskutecznią być winna przy składaniu fantów w kontramarniach przy teatrach na ten cel urządzonych, a to dla śpieszniejszego odebrania onych przy końcu widowisk maskaradowych. — Przytém zawiadamia się, iż prócz mniejszych kontramarni przy teatrze rozmaitości, główna kontramarnia umieszczoną jest przy wnijściu do sal od strony wielkiego teatru.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY

Böehm Ferd. ob. z Kutna nr. 603, Bogusz Antoni ob. z Smilowa nr. 476, Barański Leon ob. z Płocka nr. 500, Czarnomski Teodor ob. z Secymina nr. 556, Dawgerd Stan. ob. z Rosji nr. 634, Gutowski Adam ob. z Skóry Wielkiej nr. 74, Hornowski Kajetan ob. z ks. Wirtemberskiego nr. 1064, Jankowski Józef ob. z Rawy nr. 586, Izbiński Kaź. ob. z Zaborowa nr. 613, Kaładkiewicz Stan. urzęd. z Brzeszcza nr. 556, Kotkowski Marcelli ob. z Bodzechowa nr. 625, Loth Jerzy kup. z Lipska nr. 415, Liżyński Antoni ob. z Włocławka nr. 56, Łuczniak Jan kup. z Kiele nr. 2240, Potocki Konst. urzęd. z Radomia nr. 580, Pilecki Antoni lekarz z Lublina nr. 417, Płonezyński Stan. ob. z Pruszkowa nr. 613, Paszkiewicz Aleksy ob. z Petersburga nr. 1, Trylski Tomasz ob. z Pawłowic nr. 1777, Taniewski jen. z Suwałk nr. 1, Żukowski Teodor ob. z Rosji nr. 682, Zduński Antoni ob. z Bądkowa nr. 1822.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Czerszyk Konst. dok. z nru 582 do Baby, Duszyński Józef ob. z nru 317 do Garwolina, Grzymała Winc. ob. z nru 1347 do Obrowie, Hornung Bertram kup. z nru 603 do Częstochowy, Jawornicki Erazm ob. z nru 1064 do Brzezin, Kłosowicz Aleks. urząd. z nru 2376 do Lubartowa, Kosceki Michał rejent z nru 2680 do Miechowa, Moszczeński Adam ob. z nru 2680 do Kiele, Mrozowski Tom. ob. z nru 476 do Zapniewa, Pilichowski Józef ob. z nru 556 do Zakroczyimia, Plewczynski Stan. ob. z nru 1772 do Radomia, Salisch Emanuel kup. z nru 584 do Prus, Spiss Aleks. z nru 1400 do Kalisza, Wolicki Konst. ob. z nru 471 do Łomży.

Rozmaitości. G R Y Z E T A.

(Dalszy ciąg)

Dwie postacie walczyły teraz w jej sercu. Po jednej stronie stał Wiktor ze swoją otwartością, swoim szlachetnym umysłem, swoją stałością — zaiste piękny obraz! Jednakże nie ku niemuto Paulina najczęściej spoglądać lubiła. Zwracała się owszem ku drugiemu obrazowi. Był to obraz Denona z jego promienistemi oczyma, miłym głosem, wymowa, która promiennemi barwami malowała kraje, jakich Paulina nigdy widzieć nie miała, z tajemniczym urokiem kreśliła jej sceny z wyższych sfer życia, które Paulinie dotąd nieznane były. Wszystko to rozplomięniało jej wyobraźnię, a niebawem postrzegła, że uczucia, które Wiktorowi przynależały, ku nieznajomemu przyjacielowi się kłoniły. Paulina słysząc obu nadechodzących, najwięcej na jego kroki zważała. Gdy Denon nie przyszedł, czuła się rozczarowaną, smutną, a to nie mogło ująć długo baczości Wiktora. Sam Denon był zagadką dla Pauliny. Nigdy on nie wyrzekł ani słowa, za które przyjaciel jego mógłby mu być wyrzuty czynić; nie starał się nigdy wcisnąć się w serce Pauliny, lecz w oczach jego był jakiś wyraz, który ona rozumieć nieumiała; rysy jego powlekła jakaś surowość, której Paulina często kroć się dziwiła.

Znowuż wieczór nadchodził. Paulina złożyła robotę z radością na bok, ubrała się, i przystawiła imbryk do ognia.

Miałab trzy filiżanki przygotować? Natenczas mógłby Wiktor poznać, że oczekiwała nieznajomego. Nie — ależ wtedy byłoby to może nieprzyjemnie Denonowi? O, Paulino, spokojne sumienie nigdy nie wątpi co

ma uczynić! Zaczęła przyganiać w myślach Wiktorowi. Nie był on już tak skorym jak przedtem; przychodził o pół godziny później niż dawniej. Czyżto Alfonsa, czy Wiktora Paulina oczekiwała?

Uderzyła szósta godzina, a w téjże samej chwili zabrzmiął dzwonek u drzwi i dały się słyszeć kroki. Twarz Pauliny wypogodziła się, gdy ucho więcej niż jedną osobę na schodach zasłyszało. Wszedł Wiktor z przyjaacielem. Paulina czuła się szczęśliwą, lub mniejszą przynajmniej być taką.

Wiktor zachował się przez cały wieczór posępnie i milcząco. Mówił z Pauliną uprzejmie, lecz tylko będąc wyraźnie do odpowiedzi wezwany. Denon przeciwnie był w bardzo wesołym usposobieniu. Prawił o swoim bliskim wyjeździe, a ponieważ to dotyczyło nieznanej dotąd Paulinie okoliczności, przeto nie mogła przytłumić lekkiego wykrzyku zadziwienia. Wiktor spoglądając jej w twarz, postrzegł na niej przelotny wyraz bólesci. Westchnął więc. Chciał się spotkać z jej wzrokiem. Ale jeszcze więcej obawa niż zazdrość niepokojem go przejmowała. Siłił się przemówić, lecz przemożony wewnętrznem wzruszeniem, nie zdołał. Wstał więc śpiesznie, i wyszedł z pokoiku.

Paulina i Alfons zostali sami.

Była głęboka cisza.

Paulina czuła się niespokojną.

Alfons zdawał się być zdziwionym.

„Mademoiselle“ rzekł nareszcie — „długo pragnęłam téj sposobności.“

Paulina serce gwałtownie uderzyło.

„Mogę pani zaufać?“

„W każdym względzie“ — odpowiedziała.

„Mam pani powierzyć tajemnicę, która na zawsze w sercu twojem ukryta pozostać musi.“

Paulina spojrziała nań przeleknięta.

„Ale cicho — Wiktor nadechodzi.“

Gdy kochanek powrócił, Alfons przychyłał się jeszcze ku Paulinie, która ze spuszczonemi nadół oczyma, oświadczenia miłości oczekiwała.

Wiktor był nadzwyczajnie zmienionym. Wlepił wzrok dziki w oboje. Twarz jego powlokła się trupią białością.

„Wiktorze“ — rzekła Paulina — „Cóż ci to jest?“

„Nie, nie. Przyszedłem tylko, aby ci powiedzieć dobranoc. Czy pójdziesz ze mną Denon?“

„Mamyż się już rozejść? Wszak jeszcze wczesnie.“

„Mam jeszcze zatrudnienie dziś w wieczór“ ozwał się Wiktor z gorzkim uśmiechem. „Nie jestem tu potrzebny.“

(D c. n.)

ZABKI U FALBAN OD SUKIEN

Zawiadamiam kogo to interesować może, ażeby żonie mojej Paulinie Smyrnów, zadnych pieniędzy na mój rachunek niepoży-

BILETOW z powinszowaniem Nowego Roku na pięknym gлянсованым papierze, tuzin po gr. 25 dostać można w handlu Wgo Koelichen przy ulicy Długiej i w sklepie ubogich, w domu towarzystwa dobroczynności.